



ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

27-1-2011

Η παρουσία των μεταναστών και απεργών πείνας σε κτίριο της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών έδωσε αφορμή να ξανακουστούν με ιδιαίτερη σφοδρότητα και σε απόλυτη ομοφωνία οι γνωστές κραυγές της ξеноφοβίας, του ρατσισμού και του κοινωνικού αυταρχισμού. Για μια ακόμη φορά, το πανεπιστημιακό άσυλο, κορυφαίος δημοκρατικός θεσμός της ελληνικής κοινωνίας, γίνεται στόχος οργανωμένων και έξαλλων επιθέσεων με τελικό σκοπό την κατάργησή του, και αυτό, παρά το γεγονός ότι η φιλοξενία των μεταναστών γίνεται σε μη χρησιμοποιούμενο κτίριο ώστε να μην διαταράσσεται ουδόλως η εκπαιδευτική διαδικασία.

Δυστυχώς πρώτη φορά στην μακρά αγωνιστική πορεία του συνδικάτου των πανεπιστημιακών το προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ [ΚΗΠΑΝ, ΑΡΜΕ και ΑΣΚΕΥ] «έσπασε» το δημοκρατικό συμβόλαιο του μεταπολιτευτικού πανεπιστημίου με την κοινωνία διότι ένωσε την φωνή του με αυτήν της κυβέρνησης, των συμπορευόμενων προς αυτήν πολιτικών δυνάμεων και των ΜΜΕ. Προφανώς το προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ άδραξε την ευκαιρία για να φανεί για μια πολλοστή φορά ο καλύτερος μαθητής του ΠΑΣΟΚ στον χώρο της εκπαίδευσης και ταυτοχρόνως ο πλέον αξιόπιστος συνοδοιπόρος του στην κατεδάφιση του δημόσιου πανεπιστημίου και των κατακτήσεών του. Η στάση αυτή αποτελεί για μας θεσμική εκτροπή και οδηγεί στο εύλογο συμπέρασμα για το τι πρέπει να περιμένει η ακαδημαϊκή κοινότητα από την συμμετοχή των παρατάξεων ΚΗΠΑΝ-ΑΡΜΕ-ΑΣΚΕΥ στο «διάλογο» με την κυβέρνηση, για τον οποίο άλλωστε έχουμε σαφή εικόνα από το κείμενο διαβούλευσης για το μέλλον του ελληνικού πανεπιστημίου. Καλό είναι, επομένως, να θυμίσουμε την πάγια θέση του κλάδου για το πανεπιστημιακό άσυλο, ότι εκτός από χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών αποτελεί και καταφύγιο για ασθενείς και μειοψηφικές κοινωνικές ομάδες που χρήζουν της ανάγκης έκφρασης.

Η κατάληψη της Νομικής Σχολής από τους μετανάστες που ζουν και εργάζονται στον τόπο μας και διεκδικούν το αυτονόητο δικαίωμα στην επιβίωση, στην εργασία και σε ένα καλύτερο μέλλον θα έπρεπε να βρίσκει αρωγό δύναμη την ΠΟΣΔΕΠ στο σύνολο της. Και αυτό διότι αποδεχόμενη η ελληνική πολιτεία τη στέρηση της στοιχειώδους ανθρώπινης αξιοπρέπειας από χιλιάδες άτομα, χάνει τα δημοκρατικά χαρακτηριστικά της, γίνεται τόπος όπου η εξευτελιστική μεταχείριση των ανθρώπων είναι ανεκτή, αν όχι και επιθυμητή (για να τους αναγκάσουμε να φύγουν...). Η ακαδημαϊκή κοινότητα έχει την σύμφυτη με την αποστολή της υποχρέωση να συμβάλλει στην υπεράσπιση των αναπαλλοτριωτών ανθρώπινων δικαιωμάτων. Η ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ εκφράζει και υλοποιεί με τις ενέργειες της ακριβώς αυτήν την στάση πέρα από κάθε πολιτική ή συνδικαλιστική σκοπιμότητα και από κάθε πολιτικό πραγματισμό.